

Arrest

nr. 324 019 van 26 maart 2025
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van 1 oktober 2024 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2024 met referentienummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CUYPERS, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 1 augustus 2024 een visumaanvraag in met het oog op kort verblijf. Deze aanvraag werd op 1 oktober 2024 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- ☐ (2) *Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*
- ☐ *Betrokkene verklaart op familiebezoek te willen komen maar er werd echter geen bewijs van verwantschap voorgelegd. Het reisdoel wordt dus niet gestaafd.*
- ☐ (13) *Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten*

Betrokkene is ongehuwd en toont niet afdoend aan te beschikken over betekenisvolle en actuele resterende familiale banden in het land van origine.

Betrokkene heeft een bescheiden pensioen dat niet beschouwd kan worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.

Betrokkene legt een bankrekening voor met financiële middelen maar de oorsprong van deze middelen is ongekend.

Betrokkene heeft een voorgaande weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigering werd gemotiveerd op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen.

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet het als volgt:

“Schending van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en zoals vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de zorgvuldigheidsplicht.

De besteden beslissing is omwille van drie redenen gebrekkig:

1.1. Familiale banden in Kameroen en België

Verwerende partij is van mening dat verzoekster niet afdoende aantoont te beschikken over resterende familiale banden in Kameroen.

Nochtans werd de familiale situatie van verzoekster in de brief van haar schoondochter zeer gedetailleerd uitgelegd.

Verzoeksters schoondochter legt uit: “Terwijl mijn schoonmoeder niet gehuwd is, heeft zij wel zeer nauwe familiale banden. In een eerdere aanvraag voegden wij deze informatie niet toe, nochtans zeer relevant. Zij zorgt voor de dochter van haar broer (genaamd A. M. O.) na zijn vroegtijdig overlijden. De dochter (O. C. A.) was op dat moment 9 jaar en wordt sindsdien opgevoed door mijn schoonmoeder. De dochter is nu 24 jaar en werd bovendien een alleenstaande moeder op 18 jaar. Zowel de dochter (momenteel studente) als haar zontje (A. W. O.) vallen onder haar voogdij en worden ook economisch ondersteund door haar. Zij zorgt voor hen als haar eigen kinderen en zou ook hen in geen geval achterlaten. Zij zijn bij haar gedomicilieerd en vormen een gezin (zie bewijs annex 7).” (stuk 2)

Het stuk om haar resterende en betekenisvolle familiale banden in Kameroen aan te tonen werd dus wel degelijk toegevoegd, namelijk een attest van kinderopvang. Het is evident dat verzoekster de intentie heeft om terug te keren naar Kameroen om haar nichtje en diens zontje bij te staan—twee personen voor wie zij zorg draagt alsof het haar eigen dochter en kleinzoon betreft.

De verwerende partij heeft ten onrechte nagelaten om rekening te houden met deze belangrijke familiebanden in Kameroen. Deze twee wezenlijke personen in het leven van verzoekster worden volledig genegeerd. Zij hebben evenwel geen visum C aangevraagd en hebben het voornemen om gedurende het verblijf van verzoekster in Kameroen te blijven.

Daarnaast beweert verwerende partij dat verzoekster geen bewijs van verwantschap met haar familieleden in België voorlegt.

De geboortakte van de zoon van verzoekster, de heer A. A. G., is evenwel aan de verwerende partij voorgelegd (stuk 2, p. 42). Uit deze akte blijkt ondubbelzinnig dat verzoekster de moeder is van de heer A.A., waarbij zij bovendien dezelfde familienaam delen. Eveneens is het attest van gezinssamenstelling van de zoon en schoondochter van verzoekster overgelegd (stuk 2, p. 6), waarin expliciet vermeld staat dat zij gehuwd zijn en samen drie (inmiddels vier) kinderen hebben. Verzoekster heeft aldus zes familieleden woonachtig in België, zoals afdoende is aangetoond (zie stuk 2).

Bovendien heeft haar schoondochter uiteengezet dat verzoekster haar drie kleinkinderen nog nooit in persoon heeft ontmoet, dat zij momenteel zwanger is van een vierde kind en dat verzoekster haar kleinkinderen graag zou willen leren kennen (stuk 2). Verwerende partij heeft dit feit echter volledig genegeerd en blijft stellen dat het reisdoel en de omstandigheden van verzoeksters verblijf in België onduidelijk zijn.

Verwerende partij heeft onzorgvuldig gehandeld door de genoemde elementen buiten beschouwing te laten. Indien de verwerende partij enerzijds van mening is dat een sterkere band met het land van herkomst vereist is dan een nichtje en diens zoon (voor wie verzoekster als eigen dochter en kleinzoon zorg draagt), en anderzijds van mening is dat een familiebezoek aan zes gezinsleden in België (waaronder vier kleinkinderen die zij nog nooit heeft ontmoet) onvoldoende duidelijkheid biedt, had dit met redenen moeten worden onderbouwd in de bestreden beslissing. Door dit na te laten, is tevens de motiveringsplicht geschonden.

1.2. Financiële middelen

Verwerende partij is van mening dat verzoekster slechts een beperkte maandelijkse pensioeninkomsten heeft en dat de oorsprong van de financiële middelen op haar bankrekening ongekend zijn.

Opnieuw werden haar financiële middelen reeds uit de doeken gedaan door verzoeksters schoondochter in haar brief: "Op economisch vlak is mijn schoonmoeder (E. A. A.) een zelfstandige vrouw met een goede loopbaan achter zich en hoog aanzien in de gemeenschap. Zij heeft tijdens haar leven voor het ministerie van landbouw gewerkt, alsook voor verschillende internationale organisaties, waarmee zij ook naar het buitenland reisde. Zij verleende advies voor het opzetten van duurzame landbouwprojecten en volgt nog steeds bijscholingen bij internationale organisaties (zie Annex 4a) in functie van consultancy opdrachten. Zij heeft dan ook haar eigen woning (zie Annex 4b) en maandelijks pensioen van 184€ (123 750 CFA) wat lokaal aanzienlijk is (zie Annex 4c). Bovendien huurt zij ook een pand in bruikleen voor 12 jaar (2021-2033) om haar eigen winkel uit te baten (zie leasing contract Annex 5) waarvoor zij 350 000CFA/5 190 € betaalde. Hiervan heeft zij ook maandelijkse inkomsten die de opgebouwde reserve op haar bankrekening (3606 821 CFA/5 352 €) verklaren en transacties (zie bankafschriften Annex 6; status op 24 juli 2024). Daarnaast is zij ook actief in verschillende sociale verenigen. Deze opgebouwde welvaart en status zou zij in geen geval achterlaten." (stuk 2)

Hieruit blijkt dat verzoekster meer dan genoeg financiële middelen heeft. Zij is een echte business woman in Kameroen. Zij heeft nooit geldzorgen gehad. Zij heeft jarenlang voor het ministerie van landbouw en voor internationale organisaties gewerkt. Haar Kameroens pensioen (184 euro) is ten opzichte van een Belgisch pensioen niet veel, maar in Kameroen komt ze ruim toe met haar pensioen. Het gemiddelde salaris in Kameroen is namelijk 180 dollar.¹ Daarbij is verzoekster eigenaar van een huis en heeft ze dus geen huurkosten en heeft zij nog steeds inkomsten van haar winkel (352 euro) (stuk 2).

Verwerende partij zag dus duidelijk deze stukken en informatie omtrent haar financiële middelen over het hoofd. Zij stelt dan ook op voorbarige en onzorgvuldige wijze dat verzoekster geen afdoend bewijs van socio-economische banden in Kameroen voorlegt, waardoor er twijfel over een tijdige terugkeer zou bestaan.

Het bezit van eigendom in het land van verblijf is echter alles behalve een fait-divers wat socio-economische verankering betreft. Er wordt echter door verwerende partij niet gemotiveerd waarom het bezit van eigendom in Kameroen geen afdoende bewijs is. Dit maakt dan ook een band uit met Kameroen waar verwerende partij ten onrechte geen rekening mee hield.

Voorts meent verwerende partij, in het kader van het bewijs aangaande voldoende bestaansmiddelen, dat verzoekster een bankrekening voorlegt waarbij de oorsprong van de financiële middelen niet geheel duidelijk is wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek op de rekening.

Artikel 14, §1 van de Visumcode stelt nochtans:

"1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;

b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;

c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengen grenscode;"

d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.

Er wordt dus van verzoekster verwacht dat zij documenten kan voorleggen waaruit blijkt dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van het verblijf en de terugreis naar het land van verblijf.

Het gaat louter over het aantonen dat men over voldoende middelen beschikt, over de herkomst van deze middelen wordt niet gesproken. Verwerende partij voegt met andere woorden een criterium toe aan het bewijs dat men over voldoende inkomsten moet beschikken. Dit is bijgevolg een onzorgvuldige interpretatie van de juridische grondslag aangaande het verkrijgen van een visum kort verblijf.

Waar de middelen vandaan komen doet er niet toe, wat telt is het feit dat verzoekster in haar aanvraag een uittreksel van een bankrekening voorlegt op haar naam dd. 24 juli 2024 waarop een beschikbaar bedrag van 3.606.821 CFA-francs staat en dus 5.410 euro staat. Verzoekster beschikt bijgevolg over meer dan voldoende middelen om haar verblijf in België te dekken, waarbij de herkomst van deze middelen niet ter zake doen en verwerende partij dus een onzorgvuldige beoordeling maakte.

Ten overvloede wenst verzoekende partij te benadrukken dat bovenop dit bewijs van voldoende bestaansmiddelen ook een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 3bis) werd voorgelegd onderbouwd door de loonfiches van mevr. G., werkzaam bij de Universiteit van Gent met een maandelijks inkomen van 3.269-3.487 euro netto, en van dhr. A. A., werkzaam bij Avanade met een maandelijks inkomen van 2.440 euro netto. Zij beschikken samen over meer dan genoeg financiële middelen om het verblijf van hun (schoon)moeder te bekostigen.

Bijgevolg heeft verzoekster dan ook 4 van de 5 documenten aan de hand waarvan het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten te verlaten kan worden getoetst en die staan opgelijst in onderdeel B van bijlage II bij de Visumcode, voorgelegd:

- “1. reservering van een retour- of rondreisticket;
2. bewijs van financiële middelen in het land van verblijf;
3. bewijs van een dienstverband: bankafschriften;
4. eigendomsbewijzen van onroerend goed;
5. bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden; beroepssituatie.”

Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoekster geen bewijs van dienstverband kan voorleggen aangezien ze gepensioneerd is.

In het licht van het voorgaande valt het dan ook te betreuren dat verwerende partij louter stelt dat er geen afdoend bewijs is van socio-economische banden in het land van verblijf zonder met de concrete situatie van verzoekster zoals deze blijkt uit het administratief dossier rekening te houden, laat staan de beslissing grondig te motiveren in het licht van de haar voorgelegde documenten.

Verwerende partij baseerde haar inschatting van het zogenaamde ‘vestigingsgevaar’ dan ook op een onzorgvuldige beoordeling van alle stukken en informatie in het dossier, hetgeen een schending van de zorgvuldigheidsplicht uitmaakt.

1.3. Terugkeergarantie

Verwerende partij gaat ervan uit dat er voldoende terugkeergarantie ontbreekt omdat verzoekster voorgaande weigeringen tot afgifte van een visum kort verblijf heeft ontvangen omwille van onvoldoende terugkeergarantie.

De weigering van de 2 eerdere visumaanvragen van verzoekster kan niet als voldoende grond dienen voor de afwijzing van de huidige aanvraag. Elke visumaanvraag dient op zijn eigen merites te worden beoordeeld, in het licht van het zorgvuldigheids- en proportionaliteitsbeginsel.

Bij de huidige aanvraag heeft verzoekster substantieel meer informatie en bewijsstukken ingediend dan bij de eerdere aanvragen (zie infra). De toegenomen documentatie moet worden beschouwd als een relevante ontwikkeling die een heroverweging van de aanvraag rechtvaardigt.

Het enkele feit dat eerdere aanvragen zijn afgewezen, zonder specifieke en voldoende onderbouwing van de relevante omstandigheden die ten grondslag liggen aan die weigeringen, volstaat niet om een nieuwe aanvraag af te wijzen. Daarom kan worden gesteld dat de weigering van de eerdere visumaanvragen geen rechtvaardiging biedt voor de afwijzing van de huidige aanvraag.

Verder besluit verwerende partij dat de nieuwe bewijsstukken die werden voorgelegd niet betekenisvol of doorslaggevend zijn. Tot deze conclusie wordt gekomen zonder enige vorm van bijkomende motivering of toelichting.

Nochtans werden er in vergelijking met de eerste 2 aanvragen (stuk 3) substantiële documenten toegevoegd die tegemoet kwamen aan de bezwaren die gesteld werden bij de eerste weigering. De volgende nieuwe documenten werden toegevoegd:

- Brief verzoeksters schoondochter (stuk 2, p. 1-2);*
- Zwangerschapsattest verzoekster schoondochter (stuk 2, p. 4);*
- Certificaten opleiding verzoekster (stuk 2, p. 22);*
- Eigendomsakte verzoekster (stuk 2, p. 23);*
- Attest van kinderopvang (stuk 2, p. 34);*
- Geboorteakte verzoekster zoon (stuk 2, p. 42);*
- Haar Kameroense bankrekening met een beschikbaar bedrag van 5.410 euro op 24 juli 2024 (stuk 2, p. 32);*

- Een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming (Bijlage 3bis) (stuk 2, p. 8-9);*
- Nieuwe geboekte vluchten van verzoekster;*
- Een nieuwe Schengen Travel Insurance voor verzoekster.*

Elke motivering ontbreekt waarom deze stukken niet betekenisvol of doorslaggevend zouden zijn. Verzoekster tast dan ook in het duister hieromtrent.

Bovendien werd in de brief van verzoekster schoondochter het specifieke profiel van verzoekster, haar familiale banden en financiële middelen in Kameroen en haar duidelijke terugkeerintentie geschetst.

Dat verzoekster haar familieleden (zoon, schoondochter en 4 kleinkinderen) in België wenst te bezoeken om haar kleinkinderen voor de eerste keer in persoon te ontmoeten, om een kijkje te nemen in de manier waarop haar familieleden in België leven en om haar schoondochter een handje te helpen met hun kersverse kindje, ligt volledig in lijn met de door haar voorgelegde stukken. Het is dan ook betreurenswaardig dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar individuele omstandigheden, ondanks het feit dat dit expliciet werd ingeroepen. Er werd door verwerende partij ook niet gemotiveerd waarom dit niet relevant zou zijn.

Verwerende partij houdt dus geenszins rekening met deze aangebrachte elementen.

Deze nieuwe elementen en bewijsstukken zonder meer wegzetten als niet betekenisvol of doorslaggevend zonder enige verdere vorm van motivering is dan ook in strijd met de wettelijke motiveringsplicht en is bovendien niet in lijn met de zorgvuldigheid die van een administratieve overheid mag verwacht worden.

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing werden getroffen in toepassing van artikel 32.1. van de Visumcode, dat luidt als volgt:

“1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

- i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;*
- ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond; (...)*
- iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;*
- iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;*
- v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;*
- vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale*

betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;
vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

In casu werd de afgifte van een visum kort verblijf geweigerd, omdat er in hoofde van verzoekster twijfel bestaat over haar voornemen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum. Zoals duidelijk blijkt uit de aangeleverde stukken wenste verzoekster in het bezit te worden gesteld van een visum kort verblijf om haar familieleden te bezoeken, en meer bepaald om haar kleinkinderen beter te leren kennen.

In het arrest Koushkaki van het Hof van Justitie van 19 december 2013 in grote kamer legde het Hof over de invulling van artikel 32, lid 1, b van de Visumcode onder meer uit dat:

“68 Het is dus geenszins vereist dat de bevoegde autoriteiten, om te bepalen of zij gehouden zijn een visum af te geven, zekerheid verkrijgen over het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten. Zij dienen daarentegen te bepalen of er redelijke twijfel over dat voornemen bestaat.

69 Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten een individueel onderzoek van de visumaanvraag verrichten waarin, zoals de advocaat-generaal in punt 35 van zijn conclusie heeft opgemerkt, rekening wordt gehouden met, enerzijds, de algemene situatie in het land waarin de aanvrager woont en, anderzijds, zijn persoonlijke omstandigheden, met name zijn gezins-, sociale en economische situatie, het eventuele bestaan van eerdere legale of illegale verblijven in een van de lidstaten alsmede zijn banden in het land waarin hij woont en in de lidstaten.”

Verzoekster betwist het motief dat haar voornemen om het grondgebied van de lidstaat te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld. De familiale context en persoonlijke omstandigheden werden duidelijk geschetst en er werden nieuwe bewijsstukken toegevoegd.

Door zonder meer te stellen dat dat de nieuwe bewijsstukken die werden voorgelegd niet betekenisvol of doorslaggevend zijn schendt verwerende partij bovendien artikel 21 §9 van de Visumcode dat stelt:

“Een eerdere visumweigering leidt niet automatisch tot weigering van een nieuwe aanvraag. Een nieuwe aanvraag wordt beoordeeld op basis van alle beschikbare informatie.”

Uw Raad onderstreepte reeds in het arrest nr. 218 270 dat elke visumaanvraag alleszins op zijn merites moet worden beoordeeld, waarbij rekening moet worden gehouden met de elementen die deze aanvraag ondersteunen. Hier werd opnieuw op gewezen in arrest nr. 234 604, waarin Uw Raad stelt:

“De Raad ontkent niet dat de gemachtigde rekening mag houden met het feit dat reeds eerdere visumaanvragen werden geweigerd, maar dit ontslaat de gemachtigde niet van zijn plicht om verder te kijken dan enkel het resultaat van vorige visumaanvragen. Het ontslaat de gemachtigde dus niet van zijn plicht om op een zorgvuldige en redelijke wijze rekening te houden met “alle” beschikbare informatie, nl. ook met de reden waarom die eerdere aanvragen werden geweigerd en - niet in het minst - of verzoekers hieraan hebben geremedieerd bij de huidige aanvragen.”

Desondanks is er in de bestreden beslissing sprake van een stereotiepe motivering, welke niet kan worden beschouwd als een correcte en grondige afweging van de door verzoekers neergelegde bewijsstukken.

Hierdoor beging verwerende partij om te beginnen een schending van de zorgvuldigheidsplicht. Zorgvuldig handelen houdt immers in dat de bestuurlijke overheid alle nodige kennis verwerft over de relevante feitelijke gegevens. Deze feiten moeten zorgvuldig worden vastgesteld en gewaardeerd. In casu gebeurde dit niet.

Verwerende partij baseerde haar inschatting van het zogenaamde 'vestigingsgevaar' op een onzorgvuldige lezing van het administratief dossier.

Daarnaast werd ook de motiveringsplicht geschonden:

"De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn (J. DE STAERCKE, Algemene beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijk burgerschap. Beginselen van de openbare dienst, Brugge Vandenbroele 2002, randnummer. 19)".

De motieven van de bestreden beslissing zijn zoals hierboven aangetoond immers niet feitelijk juist, noch draagkrachtig.

Verzoekende partij wenst omwille van de voorgaande redenen dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing.

Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden."

2.2.1. In het eerste middelonderdeel betwist verzoekster het motief dat zij over onvoldoende familiale banden zou beschikken in Kameroen. Zij wees er in haar visumaanvraag op dat zij in Kameroen de zorg heeft over de dochter van haar broer na diens vroegtijdig overlijden. Deze dochter heeft ook een zoontje waarover verzoekster de voogdij heeft en die zij financieel ondersteunt. Zij zijn samen gedomicilieerd en vormen een gezin. Dit alles werd geattesteerd in de aanvraag. Met betrekking tot het motief dat geen bewijs van verwantschap met de familie in België werd voorgelegd, betoogt verzoekster dat ze de geboorteakte van haar zoon heeft voorgelegd zodat blijkt dat verzoekster de moeder is van de heer A.. Deze woont in België met zijn echtgenote en hun drie kinderen. Verzoeksters schoondochter is op het ogenblik van de aanvraag zwanger van een vierde kind. Verzoekster heeft haar kleinkinderen nog nooit ontmoet. Zij meent dan ook dat het reisdoel wel degelijk duidelijk werd uiteengezet.

Daarnaast betoogt verzoekster dat zij wel degelijk in haar aanvraag haar financiële middelen heeft uiteengezet. Zij heeft uiteengezet dat zij voor het Ministerie van landbouw gewerkt heeft, geen eigen woning heeft en een pensioen heeft van € 184 per maand, wat aanzienlijk is in Kameroen. Zij heeft een pand in bruikleen voor 12 jaar, om haar eigen winkel uit te baten, waar zij maandelijks € 190 voor betaalt. Hieruit heeft zij maandelijkse inkomsten die de opgebouwde reserve op haar bankrekening ten belope van € 5351 verklaren. Zij legde ook een transactiehistoriek voor.

Verzoekster meent aldus dat zij genoeg financiële middelen heeft en aantoonde het centrum van haar belangen in Kameroen te hebben. Zij wijst er ook op dat het gemiddelde inkomen in Kameroen \$ 180 per maand bedraagt. Zij is eigenaar van een huis, heeft geen huurkosten en heeft daarnaast nog inkomsten van haar winkel ter waarde van € 352. Verzoekster meent dan ook dat bestreden beslissing hiermee is aangetoond.

Verzoekster verwijst naar artikel 14, § 1, van de Visumcode dat vereist dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft voor zowel de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugkeer naar het land van verblijf. Verzoekster meent dat het niet vereist is dat over de herkomst van de middelen wordt gemotiveerd. Verder benadrukt verzoekster dat er wel degelijk een verbintenis tot tenlasteneming werd getekend door verzoeksters schoondochter, die werkzaam is bij de Universiteit Gent en over een maandelijks inkomen van meer dan € 3200 netto beschikt. Verzoeksters zoon heeft een maandelijks inkomen van € 2440 netto. Zij meent dan ook dat hij wel degelijk de documenten voorlegde zoals vereist in onderdeel B van bijlage 11 van de Visumcode. Met betrekking tot de voorgaande weigeringen die werden geweigerd, meent verzoekster dat dit geen reden vormt om een nieuwe aanvraag te weigeren. Het motief dat de nieuwe bewijsstukken niet betekenisvol of doorslaggevend zijn wordt niet onderbouwd door een gebrek om een motivering of toelichting. Verzoekster betoogt dat zij in vergelijking met de eerste twee aanvragen substantiële documenten heeft toegevoegd.

Verzoekster meent aldus wel degelijk dat zij haar familiale banden en financiële middelen in Kameroen heeft aangetoond. Zij meent dat zij wel degelijk haar reisdoel heeft aangetoond, en aannemelijk gemaakt. Verzoekster verwijst nog naar het arrest van het Hof van Justitie van 19 december 2013 waarin werd benadrukt dat er een individueel onderzoek moet worden verricht van de persoonlijke omstandigheden de gezins-, sociale en economische situatie in het kader van de visumaanvraag. Zij meent dan ook dat het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht geschonden zijn.

2.2.2. De Raad merkt vooreerst op dat de verwerende partij een elektronisch dossier neerlegde, dat weliswaar de stukken met betrekking tot de besluitvorming bevat, maar niet de overtuigingsstukken die de verzoekster ter ondersteuning van haar aanvraag neerlegde. Op 14 november 2024 legde zij een aanvulling op papier neer, die door haar als “visumdossier” wordt bestempeld. De Raad dient vast te stellen dat het echter gaat om een beperkt aantal stukken en slechts zeer gedeeltelijk overeenstemmen met de documenten die de verzoekster bij haar verzoekschrift en waarvan ze verklaart deze bij haar aanvraag te hebben voorgelegd. Verder wijst de Raad er ook op dat de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft neergelegd en aldus geen verduidelijking verschaft over de wijze waarop het dossier werd samengesteld.

De huidige aanvraag betreft een derde opeenvolgende visumaanvraag van verzoekster, ingediend op 27 augustus 2024, nadat twee eerdere aanvragen werden geweigerd.

Het «*diplomatic pas advice*» d.d. 17 september 2024 in het digitaal administratief dossier vermeldt:

« *Désire se rendre en Belgique, visiter son fils A. A. G. et sa petite famille.*

lettre d'invitation

Célibataire

Retraitée

Pension : 118.617fcfa=179€ (06/24)

Extraits de compte personnels:

- (BICEC) débiteur : - 3.929fcfa soit - 5€ au 24/07/24 avec versement pension

- (BICEC) soldé à : 3.606.821fcfa soit 5.464€ au 24/07/24 + carte visa

Garant

PEC du 16/07 + G. A.

Copie carte identité de l'invitant + n° RN : 89.10.18-150.85

3 dernières fiches de salaire en € : 3.228€, 4.557€, 3.269€ (04, 05, 06/24)

Certificat de grossesse de la belle-fille

fiche de paie du fils: 2.440€, 2.451€, 4.067€ (04, 05, 06/24) + cni

01 acte notarié d'acquisition de bien immobilier.

lien familial : /

Billet A/R: SN du 15/10/24 au 11/01/25

Assurance Schengen: du 15/10/24 au 11/01/25

Autres documents:

01 photocopie d'acte de naissance de: A. W. O. né en 2017 qui n'est pas le fils de la requérante+ attestation de garde d'enfant

01 titre propriété + membre de Ogomoko Cultural and Development Association-lettre d'attestation de fonction..

Les annexes précisées dans la lettre d'invitation ne sont pas complètes - l'acte de naissance du fils indiqué, ne figure pas dans le dossier

lettre de la belle fille non signée : la requérante est financièrement indépendante, énonce les pièces du dossier

Remarques particulières :

02 refus précédents, voir: [...]

(ga)».

Het «*beslissingsformulier*» van 17 september 2024 vermeldt:

“*Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr.*

810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een

gemeenschappelijke code

☐ (3) *U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten*

Ontbreken tenlasteneming conform aan het Koninklijk Besluit van 02/12/2015: Het voorgelegde document is niet origineel.

Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend.

Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.

☐ (13) *Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten*

Betrokkene is ongehuwd en toont niet afdoend aan te beschikken over betekenisvolle en actuele resterende familiale banden in het land van origine.

Betrokkene heeft een bescheiden pensioen dat niet beschouwd kan worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.

Betrokkene legt een bankrekening voor met financiële middelen maar de oorsprong van deze middelen is ongekend.

Betrokkene heeft een voorgaande weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigering werd gemotiveerd op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen.

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”

De Raad kan bijtreeden dat verzoekster wel degelijk heeft aangetoond familiale banden te hebben in Kameroen. Zij legde een attest voor van zorg voor het kind van de dochter van haar broer evenals een attest van samenwonen met de dochter en kleindochter van haar broer.

Verzoekster legde ook de gezinssamenstelling van haar zoon en schoondochter (in België) neer en wees op de drie (inmiddels vier) kinderen die zij samen hebben. De Raad ziet niet in om welke reden het reisdoel niet duidelijk zou zijn. De Raad treedt ook bij dat verzoekster wel degelijk inkomsten heeft aangetoond. Inderdaad blijkt een pensioen van € 184 naar Belgische normen bijzonder laag, maar verzoekster maakt aannemelijk dat bedrag hoger ligt dan het gemiddelde salaris in Kameroen. Verzoekster toont ook aan daarnaast nog een inkomen te hebben uit een zelfstandige activiteit. Zij legde ook een eigendomsakte voor van een woning. Verzoekster maakt aannemelijk dat de bestreden beslissing niet gesteund is op een zorgvuldig onderzoek van alle elementen van de zaak.

Verzoekster wijst er ook terecht op dat zij aantoonde € 5352 te hebben op de bank, zodat kan worden aangenomen dat zij voldoende middelen van bestaan heeft voor de duur van het voorgenomen verblijf in de terugreis, zoals vereist door artikel 14, § 1, van de Visumcode. Met betrekking tot het motief dat de oorsprong van deze middelen ongekend is, merkt de Raad op dat verzoekster aannemelijk maakt dat zij in het verleden gewerkt heeft, een pensioen heeft, een winkel zelfstandig uitbaat en over een eigendom beschikt.

Het motief dat in het verleden reeds weigeringsbeslissingen werden genomen, vormt op zich geen reden tot weigering. Hoewel niets belet een dergelijk element in rekening te brengen, blijkt *in casu* dat de eerdere weigeringen werden gemotiveerd op grond van het feit dat de stukken met betrekking tot de garantie op terugkeer als onvoldoende werden beoordeeld. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt, werden in de huidige aanvraag nog verdere stukken aangevoerd en heeft verzoekster wel degelijk nieuwe bewijsstukken proberen te leveren. Door geen rekening te houden met de aanwezigheid van familie in eigendom in Kameroen en de financiële middelen van de verzoekster te minimaliseren zonder rekening te houden met de context waarin ze verkregen werden, laat de verwerende partij na de beslissing te steunen op een zorgvuldige beoordeling van de huidige zaak. Verzoekster maakt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Het middel is in die mate gegrond

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie tot weigering van de afgifte van een visum van 1 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

C. VERHAERT